

SAMOSPRÁVA

Spoločne zmeňme svoje priedomia.

Viac na strane 7

ŠPORT

Famózný Matiko!
V jedinom zápase strelil 5 gólov!

Viac na strane 16

ANKETA

Aké umiestnenie našich hokejistov ste očakávali pred MS 2012. Verili ste v medailu?

Viac na strane 7

SPOLOČNOSŤ

Turíce – Švjontky, „Marka, nie že nám urobíš hanbu.“

Viac na strane 4

ZAMAGURSKÉ NOVINY

Regionálny mesačník | 10.jún 2012 | Ročník I | Číslo 3 | Reg. č MK SR - EV 4585/12 | Cena: 1€

85 000 EUR PRE OBEC,
SPOLOČNOSŤ Z NIKÓZIE,
NESPOKOJNÍ OBČANIA
SOLÁRNA ELEKTRÁREŇ VEĽKÝ LIPNÍK

Viac na strane 5

LESNIČANIA
BUDÚ V MODLITBÁCH DVÍHAŤ
HLAVY K NETOPIEROM!

Viac na strane 13

ŽIVOT JE PRÍLIŠ KRÁTKY NA TO,
ABY SME SI HO ZNEPRÍJEMŇOVALI!

ROZHOVOR S MGR. ANNOU KROMKOVOU

Viac na strane 10

ARCIBISKUP A PREDSEDA
PSK FANDILI V OSTURNI

MARKO GURECKA MAJSTER
SLOVENSKA JUNIOROV

Zamagurské noviny, vydáva Divadlo RAMAGU, o.z. Spišská Stará Ves, ročník I, číslo 3, 10.jún 2012, náklad 400 ks, cena výtlačku 1€, Zamagurské noviny sú zaregistrované Ministerstvom kultúry SR pod registračným číslom EV 4585/12,

Redakcia: Lukáš Marhefka, Simona Bombarová, Lívia Dermová, Ján Gemza. Externí prispievatelia: Andrea Galicová, Marián Marhefka, Mária Štefaňáková, Adam Dlhý, Ingrid Majeriková, Milan Novotný, Margita Krišandová, Miloslav Cisko. Jazyková korektúra: Mária Birošíková

Kontakty: Divadlo RAMAGU, o.z., Štúrova 446/54, 06101 Spišská Stará Ves, IČO: 42232473, noviny@divadloramagu.sk, www.divadloramagu.sk, tel.: +421 903 991 075, +421 902 257 650

SLOVO ŠÉFREDAKTORA: LOMNIČKA – VÝNIMOČNÝ KŇAZ, VÝNIMOČNÁ DEDINA, VÝNIMOČNÁ ATMOSFÉRA

RAMAGU

Prvý májový víkend som strávil v Lomničke. Áno, je to presne tá Lomnička pri Podolínci, v ktorej žije viac ako 2500 cigánov (99% obyvateľov). Spolu so spolužiakmi z vysokej školy sme sa vybrali nakrúcať školský film do výnimočnej obce, z ktorej som si odniesol jedny z najkrajších zážitkov v živote. Film režiséra Daniela Dluhého hovorí o kňazovi Jánovi Záhradníkovi a jeho živote v tejto osade.

Myslím, že nemusím nikomu vysvetľovať, prečo je z môjho pohľadu život kňaza práve v takejto osade výnimočný. Kamaráti a známi mi kládli otázku, či im tam vôbec treba farára, chodia cigáni vôbec do kostola? Pravdu povediac, ešte pred nakrúcaním som mal podobné dojmy aj ja sám. No v posledný deň nakrúcania som pochopil, ako hlboko som sa mylil. Zažil som totiž v Lomničke nedeľnú svätú omšu, ktorá sa doživotne usadí v mojej mysli ako jedna z naj, ak nie naozaj, ako tá najlepšia.

Ale poďme pekne od začiatku. Keďže režisér Daniel je z Kežmarku, vybrali sme sa spolu autom na vlakovú stanicu do Popradu počkať na kameramana Mareka a zvukára Dana. V aute sme si vymenili dojmy a očakávania z črtajúceho sa dobrodružstva. Predsa len, ak sa chystáte na 3 dni do jednej z najvychýrenejších cigánskych osád na Slovensku, napadne vás všeličo. Už keď sme autom vošli do obce, otvárali sme ústa. Zdemolované domy, na ktorých nechýba satelit, svorky psov, kopa detí hrajúcich sa na hlavnej ceste, zlomená a zapadnutá veža evanjelického kostola, pospevujúci si cigáni...

Presne tak, ako ste to už neraz videli v televíznych novinách. Zaparkovali sme v centre dediny, v areáli farského pastoračného centra, kde nás privítali milé a srdečné rehoľné sestričky. Úsmev na ich tvári a ochota, s ktorou nás na tri dni prijali, nám vytvorila výborné zázemie pre realizáciu nakrúcania školského projektu. Pekné ubytovanie a chutné halušky s tvarohom, ktorými nás hneď na začiatku pohostili, nás naštartovali na prvý deň nakrúcania. Nad cintorínom sme našli vhodný kopec pre nakrúcanie atmosféry a širokých

pohľadov na dedinu. Cestou tam nás sprevádzali deti s otázkou z ktorej televízie sme a voľne pobehujúce psi, ktoré boli niekedy väčšie ako samotné deťurky. Jednoducho sme urobili v dedine s kamerou rozruch.

V piatok večer nás prijal pán farár s pánom kaplánom, dohodli sme sa na nakrúcaní na ďalší deň a nakoniec sme sa spolu odobrali na chutnú večeru k sestričkám. Cestou z fary do pastoračného centra spolu s pánom farárom sa diali veľmi zaujímavé veci. Hneď ako deti uvideli svojho kňaza s úsmevom ho z dialky zdravili, kývali mu a kričali skrátenú verziu kresťanského pozdravu „Pochválený buď Ježiš Kristus“ v znení „Pochválený.“ Deti pána farára obkolesili, on ich vzal za ruku a skúšal ich základné vedomosti kresťana. Čo bolo pre mňa veľkým prekvapením, deti vedeli desať božích prikázaní, vedeli sa pekne modliť a dokonca zvládali odpovede na otázky o svätej trojici. Reakcie na otázky kňaza len tak sršali, kdežto v iných obciach majú s týmto problémom dokonca birmovanci. Malé cigánčatá vykrikovali s úsmevom a radosťou, pripravovali sa totiž na prvé sväté prijímanie. Vtedy som si uvedomil, že sa to nejako, hádam, naučiť museli. Ale ako to, že v škole im to takto dobre nejde? Pán farár Záhradník, zrejme, našiel spôsob, ako deti motivovať, učiť a milovať to, čo sa naučia. Vtedy som pochopil, že rómske deti nie sú hlúpe a neporiadne. Len potrebujú, aby sa im niekto s láskou a vhodne venoval. Pán farár to v mojich očiach dokázal.

Nasledovala sobota. Okrem iného sme sa vybrali nakrúcať pána farára pri práci. V obci totiž búrali starú faru, kde má o nejaký rok stáť futbalové ihrisko. Prišli sme na miesto a pohľad, ktorý sa mi naskytol ma znova šokoval. Na búraní fary sa podieľalo spolu okolo 15 dospievajúcich Rómov. S úsmevom na tvári makali v prachu zbúraniska a s čakanom v ruke sa venovali ťažkej práci.

A teraz čerešnička na torte. Nikto im za túto námahu a prácu nedal ani cent. Spolu s nimi pracoval aj farár Janko Záhradník. Ako je teda možné, že sa im pracovať nechce, resp. že nemajú

zamestnanie? Na vlastné oči som videl namáhavú prácu na slnku, a to všetko robili zadarmo v prospech farnosti a s úsmevom...

Zlatým klincom bola však nedeľa. Kamerou sme chceli zachytiť aj bohoslužbu. V kostole sme boli so štábom asi o hodinku skôr. Bol prázdny. Pochopiteľne. Pomaly sa však začal zaplňovať a 15 minút pred začiatkom sv. omše by ste márne hľadali čo i len jediné miestčko. Kostol bol naplnený do posledného miesta a v jednej lavici som napočítal sedieť 12 detí. V našom kostole sa do takejto lavice posadia asi piati veriaci. Tolko detí, koľko som videl v tomto kostole som na sv. omši som ešte nezažil. Krásny spev, ktorý som počúval, mi znie v ušiach dodnes. Bol to spev radosti, oslavy a šťastia. Modlitby boli odriekané každými ústami, každý vedel odpovedať a každá odpoveď znela hlasno a jednoznačne. Množstvo detí sa hrnulo k svätému prijímaniu. Počul som tu kázeň, ktorú si pamätám dodnes. Pán kaplán Martin Majda tak krásne a jednoducho vysvetlil život svätého a jeho predsavzatia, že pochopiť jeho veľké myšlienky nemali problém ani najmenší. Vysvetlil to rázne a jednoznačne.

Na tejto svätej omši som skutočne pocítil, že Kristus je medzi nami. Tolko šťastia z modlitby a spevu som nezažil v žiadnom kostole a zimomriavky sa mi prehánali po chrbte niekoľko minút. V túto chvíľu som porozumel blahoslavenstvám, Ježišovmu posolstvu o tom, že ho môžeme spoznať v dieťati, v žobrákovi a v najobyčajnejšom človeku. Tu som pochopil, akú obrovskú silu má svätá omša. Na tomto mieste som si uvedomil, aká je potrebná a nevyhnutná dennodenná práca kňaza s deťmi a s mládežou.

V Lomničke som naozaj spoznal kňaza, ktorý svoje slová žije a rozhodol sa budovať Kristove kráľovstvo v podmienkach, v akých sa dokonca narodil samotný Ježiš Kristus. Z Lomničky som si teda odniesol nádherné spomienky, zážitky a hlavne osobný postup vo viere o schodík vyššie.

Lukáš Marhefka

ARCIBISKUP A PREDSEDA PSK FANDILI V OSTURNI

V Osturni nečakane spojili príjemné s užitočným práve v deň štvrtfinálového zápasu našej úspešnej hokejovej reprezentácie.

17. 5. 2012 sa v tejto najdlhšej obci na Slovensku konalo slávnostné posvätenie nového mostu, o ktorý občania prišli počas povodní v roku 2008. Projekt pod názvom „Most vzájomnej spolupráce“ posvätil otec arcibiskup Babjak a jeho oficiálne otvorenia sa zúčastnil aj predseda PSK Dr. Peter Chudík. Most bol

financovaný hlavne zo zdrojov Európskej únie v rámci programu cezhraničnej spolupráce Poľska a Slovenska.

Novopostavený priechod cez potok, je cestou priamo do božieho chrámu. V Osturni pri tejto príležitosti nesmela chýbať gréckokatolícka liturgia. Nasledoval akt svätenia, počas ktorého hostia, ba dokonca aj samotný arcibiskup, v duchu fandili našim hokejistom. Práve v tej chvíli sme hrali proti Kanade. Dr. Chudík dokonca pani starostke, Kristíne

Gregoričkovej vopred adresoval prosbu o zabezpečenie veľkoplošnej projekcie pre účastníkov a hostí posviacky mosta.

Duchovenstvo, poslanci PSK, starostovia okolitých obcí, hostia a predseda Chudík, tak sledovali priamo v Osturni dianie na lade v Helsinkách. Z Osturne tak mohli pozvaní odchádzať s úsmevom na tvári, nielen vďaka podarenej a dobre zorganizovanej akcii, ale i vďaka úspechu našich strieborných reprezentantov. (lum)

Po záplavách v dôsledku povodní sa Osturňania dočkali nového mostu v blízkosti chrámu.

DEŇ MATIEK

Tréma, motýlinky v bruchu a pobehujúci žiaci za oponou. Hľadisko plné očakávaní. Takto sa začína program, ktorí si pripravili žiaci Spojenej školy pod taktovkou Centra voľného času v Spišskej Starej Vsi ku Dňu matiek.

Tento program sa konal 13. mája v „spišskostaroveskom“ kultúrnom dome. Túto nedelu žiaci prostredníctvom piesní, tanca a hudby vyjadrili vďaka a lásku svojim drahým mamkám, ktoré sa hrdo dívali na svoje deti.

Na tomto vydarenom podujatí nechýbal ani pán primátor mesta Spišská Stará Ves, Ing. Jozef Harabin, ktorý svojim úvodným príhovorom otvoril program. Ako prvý sa predstavil folklórny súbor Osturňačik, ktorý svojim tancom a spevom vyčaril úsmev nejednému divákovi. V rámci tohto čísla sa prezentovali sestry Katka a Kristínka Kaňukové z Osturne, ktoré predniesli básne vlastnej tvorby. Po nich prišiel rad na starovešské Lienky. Dievčatká si pod vedením pani učiteľky Ivany Boženskej pripravili tanček na pieseň od Petra Nagy. Nechýbali ani najmenší z detského folklórneho súboru Rovinka, ktorý vedie Majka Kolendová. Publiku

predviedli detské hry. Do pestrého programu prispeli aj žiaci základnej školy zo Spišských Hanušoviec, vďaka nim si mohol divák vychutnať zaujímavé tanečné a akrobatické kúsky. Po nich nastúpili naši milí škôlkari, ktorí svojim mamkám zarecitovali a zaspievali pár básničiek a pesničiek. So svojím spevom a tancom sa predstavili aj školáčky pod vedením svojich učiteliek Škantárovej a Simčíšinovej. Nechýbal ani spevácky a tanečný krúžok, kde žiačky základnej

školy predviedli svoj spevácky a tanečný talent. Toto milé podujatie uzavrel známy detský folklórny súbor Pieniny pod vedením pani Martiny Kostkovej.

Chlapci a dievčatká za svoju snahu a vydarené predstavenie zožali veľký potlesk. Nejednej mamičke vyhrkli slzy, keď videla svoje ratolesti, ako spieva a tancuje len a len pre ňu. Všetkým mamkám želáme pevné zdravie a veľa radosti zo svojich šikovných detí!

(sib)

TURÍCE – ŠVJONTKY, „MARKA, NIE ŽE NÁM UROBÍŠ HANBU.“

Turíce – náboženský sviatok – Zoslanie Ducha svätého.

Zamagurie je prekrásny kraj, i keď chudobný a drsný, no krásou sa mu nevyrovná žiaden kraj. Zamagurčania – tvrdí gorali – si svoje sviatky zachovávajú a pri tom samozrejme aj staré ľudové zvyky. Ľudia sú tu odchovaní prírodou. No dnešná mládež už veľa zanecháva zo starých zvykov a obyčají.

Ohrávanie májov vo Veľkej Frankovej

Prispôsobuje sa novému trendu života, novej móde a všetko pekné, čo nám zanechali predkovia už vymiera. Goralský kroj už len pri väčších sviatkoch, svadbách nám pripomína minulosť. Muži nosili biele portky zo súkna, vyšívány lajblík (vesta) a klobúk zdobený pierkom. Ženy nosili pestrofarebný kroj, vyšívane blúzky, lajblíky a súkenné krpce.

Dnešná mládež sa takto oblečie iba na výnimočné príležitosti. Zvláštnosťou je ich jazyk – reč, ktorou komunikujú. Goralský jazyk má veľa spoločných slov s poľskými goralmi z druhej strany Tatier. Ich ľudová slovesnosť je bohatá. Dlhšie príbehy zo života si ľudia vymýšľali a deťom rozprávali pre petrolejovej lampe. Ľudové rozprávky zozbieral Viktor Majerík a vydal knihu pod názvom Štastenko. Zamagurie má aj spisovateľa, prekladateľa z iných jazykov – Vlastimil Kovalčík, rodák z Matiašoviec.

Čo sa ešte uchovalo a čo najviac našu mládež priťahuje? Sú to zvyky: veľká noc – oblievačka, Majálesy – zábava v prírode a stavenie májov pred turičnými sviatkami.

Šviontky sa oslavujú v čase najkrajšieho mesiaca – máj. V prírode všetko ožilo.

Stromy dostali svoj nový zelený šat, ovocné stromy zakvitli dobiela i zelená trávička privítala prvé jarné kvietky. Púpava, orgován rozvonievajú v ekologicky čistej prírode.

Chlapci z dediny už dva dni pred sviatkom idú do lesa, vyrúbu pekné stromčeky a svojej najmilšej postavie najväčší máj. Máje stavajú v tú noc pred sviatkom a dievky celú noc nespia, v napätí čakajú ráno, či pred oknami stojí pekný, krepovými papiermi vyzdobený máj. Veď žiadna deva nechce ostať v hanbe, že si ju žiaden mládenec v dedine nevšimne. To by bola hanba. Ráno vstáva prvý otec a kričí: „stará, prichystaj flašu, máme máj“. Po svätej omši a obede nastáva hlavná časť osláv. Chlapci sa oblečú do kroja našich predkov, zoberú harmoniku, husle, ústnu harmoniku a partia mládencov chodí po domoch, kde postavili máje. Vyhrávajú staré goralské pesničky i známu pieseň: „Zasadíme máje, čo nám dajú za ne – pálenky...“ Každá dievka vyjde z domu.

Jej milý ju vykrúti pri stromčeku a pozýva ju na dedinskú zábavu. Za odmenu ho pohostí pálenkou, a keď takto prejdú celou dedinou, mnohým sa podlamujú nohy, ale do večera sú svieži ako rybičky. Všetci ľudia sú na dedine. Spolu si zaspievajú, pospomínajú

na svoju mladosť. Malé deti behajú za muzikantmi, smiech, radosť, celá dedina je ako jedna rodina. Skončilo sa ohrávanie májov. Ale nie! Večer pokračuje zábava. Mládež i rodičia spolu bez pálenky pri hudbe sa vykrúcajú. To nebola diskotéka, pálenka drogy, fajčenie. Rodičia svoje deti sledovali, poučali: „Marka, nie že nám urobíš hanbu.“ Lebo vieš: „Fto nesluho ojcamatky, nef sluhu pšej skury.“

Margita Krišandová

Ohrávalo sa aj v Sp. Starej Vsi

LEZÚNI OSLÁVILI MDD

Lenka si „doliezla“ po svojej 1. športovej víťazstve.

V telocvični ZŠ v Spišskej Starej Vsi oslávili MDD 1. júna nielen žiaci ZŠ, ale popoludní si prvýkrát zmerali svoje sily naši najmenší v súťaži lezúňov. Súťaž zorganizoval MO MS Spišská Stará Ves v spolupráci s CVČ

Štastenko pri Spojenej škole v Spišskej Starej Vsi. Prišlo 6 detičiek so svojimi rodičmi, starými aj prastarými rodičmi. Súťažilo sa vo dvoch kategóriách - lezúň štvornožky a lezúň v chodáku. Všetci sa snažili, liezli a chodili, ako najlepšie vedeli. Za svoj výkon získali medaily, diplomy a pekné ceny. Vyhodnotenie: kategória lezúň štvornožky: 1. Lenka Mláková, Spišská Stará Ves, 2. Janka Kronová, Spišská Stará Ves, 3. Ryan Kozub, Majere. Kategória lezúň v chodáku: 1. Viktor Kromka, Spišská Stará Ves, 2. Krišpín Magyar, Majere, 3. Matúš Kočinský, Spišská Stará Ves. Veríme, že sa súťaž páčila a budeme v nej pokračovať.

(MO MS - A. Kromková)

85 000 EUR PRE OBEC, SPOLOČNOSŤ Z NIKÓZIE, NESPOKOJNÍ OBCANIA

RAMAGU

SOLÁRNA ELEKTRÁREŇ VEĽKÝ LIPNÍK

Na záhradke vzdialenej od fotovoltaických panelov necelé 4 metre sme sa opýtali miestnych obyvateľov na ich názor v súvislosti s elektrárnou, na ktorú obec Veľký Lipník vydala stavebné povolenie 16. 8. 2010.

Obyvateľom dedinky nebolo do chuti odpovedať. Nespokojnosť bola evidentná. Vedľa ich obytného domu stojí totiž rozsiahla plocha, ktorá je kompletne zastavaná fotovoltaickými solárnymi panelmi. Opýtali sme sa však aj nato, či je im známa akákoľvek forma finančného prospechu, ktorá vyplýva pre obec z postavenia elektrárne. Obyvatelia nevedeli o ničom. Naše otázky sme položili aj starostovi obce Ing. Stempákovi, ktorý nám znechutený touto témou odmietol odpovedať.

Naša redakcia sa začala touto záležitosťou zaoberať intenzívnejšie a podarilo sa nám nadobudnúť zaujímavé zistenia. Spoločnosť THESOLAR, s.r.o so sídlom v Prešove podpísala s obecným úradom zmluvu (voľne dostupná na internete) dňa 29. 6. 2011, ktorá v dôsledku výstavby elektrárne zabezpečuje pre Veľký Lipník jednorazový príspevok vo výške 85 000 €, ktorý je obec oprávnená podľa zmluvy využiť na svoj rozvoj podľa rozhodnutia príslušných orgánov s dôrazom na riešenie problémov v časti obce, v ktorej je elektráreň postavená. Vyššie menovaná spoločnosť sa taktiež zmluvne zaviazala na vlastné náklady zrekonštruovať účelové komunikácie, ktoré boli poškodené ťažkými mechanizmami počas výstavby elektrárne. V zmluve taktiež nájdete zmienku o peknom príspevku na výsadbu zelene v okolí elektrárne. Obec si teda touto zmluvou

zabezpečila nemalé financie do svojho rozpočtu. Aj investor sa nakoniec zachoval korektne a štedro.

Samozrejme, pre spoločnosť THESOLAR vyplývajú ďalšie povinnosti voči obci a to platenie miestnych daní a poplatkov, z čoho má obec tiež príjem pre svoj rozvoj. Z ekonomického hľadiska môžeme povedať, že obec konala správne a rozhodnutie o stavebnom povolení prinieslo svoje ovocie.

Po názoroch občanom sme však pátrali ďalej a porozprávali sme sa s pánom Mgr. Jánom Džunkom, ktorý vyštudoval Univerzitu Pavla Jozefa Šafárika v odbore Fyzika a chémia. 30. rokov vyučuje predmet Fyzika na Gymnáziu v Spišskej Starej Vsi a môžeme ho považovať za človeka znalého v tejto problematike. „Som včelár a samozrejme som si uvedomoval čo prinesie výstavba elektrárne na tejto zelenej ploche aj pre toto odvetvie. Z tohto hľadiska som ani ja nebol nadšený. No musíme sa na vec pozerať racionálne, a teda z tohto pohľadu je elektráreň určite dobrou voľbou.“

Ďalej Ján Džunko vysvetľuje, že elektráreň je plne ekologická. Vyjadril aj svoje poľutovanie, že k tejto problematike sa, žiaľ, vyjadrujú najmä ľudia, ktorí jej nerozumejú. „Je obrovskou škodou, že túto elektráreň už dávno nepostavili ľudia z Lipníka, mohlo to jej efekt a úžitok priniesť hlavne občanom.“ dokončil Džunko a ďalej sa nám pokúsil objasniť jej fungovanie. Dozvedeli sme sa, že maximálny výkon elektrárne je 1MW čo sa rovná 1MJ za sekundu. Pri plnom výkone by elektráreň pokojne rozsvietila desaťtisíc 100W žiaroviek.

Pán Mgr. Džunko sa teda na vec pozerá

hlavne s poznaním tejto problematiky a zastáva pozitívny názor. Na koniec si dovoľme vysloviť tvrdenie, že elektráreň nie je vizuálne príťažlivou záležitosťou, ale jej prínos pre obec je potvrdený a značný.

Obyvateľom obce Veľký Lipník teda neostáva nič iné, len nazerať na vec z iného uhlu pohľadu a postupne si na jej prítomnosť zvyknúť.

Na záver ponúkame ešte dve zaujímavosti. V spomínanej zmluve je podpísaná spoločnosť THESOLAR s.r.o. Na informačnej tabuli pri elektrárni je však ako investor uvedená spoločnosť SHESOLAR, s. r. o. Prešov, ktorú sme však nikde na internete, ani v obchodnom registri nenašli. Buď sme hľadali zle, alebo je obchodný register neúplný, alebo sa jedná o preklep, alebo...možností je skrátka viac. Ďalšou zaujímavosťou je, že spoločnosť THESOLAR, ktorá vlastní elektráreň (podľa zmluvy podpísanej s obcou), založili štyri právne subjekty. Jedným zo spoločníkov tejto "eseročky" je spoločnosť MAINED EQUITY LIMITED so sídlom v Nikózii, v hlavnom meste štátu Cyprus. (zdroj: Obchodný register Slovenskej Republiky. www.orsr.sk)

(lum)

“ZAČÍNAL NA LIPNIČANKE!”

**MARKO GURECKA
MAJSTER
SLOVENSKA
JUNIOROV VO
VODNOM SLALOME**

Markova loď sa na plavbu vydala v Červenom Kláštore, úspešne preplávala viacerými majstrovstvami a pretekmi a ako Marko sám hovorí, stále je len na začiatku svojej plavby. Marko Gurecka je 16-ročný chlapec, ktorý je krásnym príkladom toho, že aj v Zamagurí sa rodia „jednotky.“ V roku 2011 obsadil prvé miesto na Majstrovstvách Slovenska juniorov. Starovešťan, narodený v znamení Vodnára, však túži doplávať ešte ďalej. Preto Ti, Marko, želáme na vode, ale aj v živote veľa šťastia a ďakujeme, že si ochotne odpovedal na naše otázky.

Kedy si sa začal venovať vodnému slalomu?

Naplnlo to začalo asi v jedenástich rokoch. Prihlásil som sa do klubu vo Výšných Šromowciach v Poľsku. Tam som sa pomaly dostával do styku aj s divokou vodou. Naučil som sa základy pádlovania, ovládania lode a podobne.

Čo, alebo kto Ťa k tomu viedol?

K tomuto športu ma priviedol Juraj Minčík. Keď som mal deväť rokov, zobral ma na vodu do Červeného Kláštora. Na Lipničanku. Tam mi ukázal, ako sa má pádlovať a podobne. No ako som už povedal, naplnlo som sa tomu začal venovať, keď som mal jedenásť rokov.

Kedy si bol na prvých pretekoch?

Bolo to 28. 7. 2007 v Štiavnicí, v Poľsku, kde som skončil na 3. mieste.

Kde trénuješ?

Momentálne trénujem v Areáli Ondreja Cibáka v Liptovskom Mikuláši. Sú tu veľmi dobré podmienky. O to viac, že tu, v Liptovskom Mikuláši, budú v

roku 2013 Majstrovstvá sveta Juniorov, na ktorých by som mal štartovať.

Aké sú tvoje doterajšie úspechy?

Za svoje najväčšie úspechy považujem:

- Majstrovstvá Slovenska juniorov: 1.miesto (2011).
- Majstrovstvá Európy juniorov (Bosna a Hercegovina): 26. miesto (2011).
- Teen Cup (svetový pohár juniorov): 1. miesto (2011).
- Teen Cup (svetový pohár žiakov): 1. miesto (2010).
- Preteky Olympijských nádejí (Krakow): 1. miesto (2011).

Vďaka vodnému slalomu som bol v Austrálii, Slovinsku, Francúzsku, Bosne a Hercegovine, Poľsku, atď.

Kto Ťa najviac podporuje v tvojej začínajúcej kariére športovca?

Najviac mi pomáhajú moji rodičia. Tento šport je časovo a aj finančne veľmi náročný. Keďže som chodil na Základnú školu do Spišskej Starej Vsi, tak som musel na tréningy dochádzať do Liptovského Mikuláša. Rodičia ma podporovali či finančne, či mentálne už od malička a podporujú ma dodnes. Som im za to veľmi vďačný. Veľmi mi pomáha aj môj dobrý kamarát Karol Rozmuš, ktorý sa vodnému slalomu tiež

venuje.

Kam chodíš do školy, Marko?

Navštevujem Obchodnú Akadémiu, (športovú triedu) v Liptovskom Mikuláši. Som v prvom ročníku.

Ako často trénuješ a ako vyzerá tvoj tréning?

Trénujeme rôzne. Podľa toho, či mám školu alebo nie. Ale väčšinou sa snažím mať dva tréningy denne. Popri tréningu na vode, chodíme do posilňovne, alebo behať. Pri tomto športe je veľmi dôležitá kondička, preto robíme aj doplnkové športy.

Máš okrem vody aj iné hobby?

Baví ma aj basketbal alebo futbal. Beriem to ako doplnkový šport. Ale veľmi rád si chodím aj zabehať.

S vodným slalomom máš zrejme veľké plány aj do budúcnosti. Čo však plánuješ najbližšie?

Vodnému slalomu sa plánujem venovať, dúfam, veľmi dlho. Tento šport ma veľmi baví a naplňa. Do budúcnosti mám plány dostať sa do reprezentačného družstva Slovenska - juniorov. Teraz sa však predovšetkým sústredím na tohtoročné Majstrovstvá Sveta v USA - Wausau a Majstrovstvá Európy v Slovinskom Solkane.

(lid)

INZERCIA

Kúpim | Predám | Hľadám | Darujem

- Dám do dlhodobého prenájmu 3-izbový byt v Sp. St.Vsi. Tel.: 0903 479 318
- Predám drevený šindel. Tel.: 0902 777 229
- Dám do podnájmu 2-izbový byt v Spišskej Starej Vsi. Tel.: 0903 675 463, 0904 808 491
- Predám mobilné telefóny NOKIA 6280, NOKIA 5230, NOKIA 5310, všetky plne funkčné a vo výbornom stave, s nabíjačkou. Cena dohodou. Tel. : 0903 553 384.

NEKOMERČNÁ OBČIANSKÁ
RIADKOVÁ INZERCIA DO 30
SLOV ZADARMO !!!

noviny@divaloramagu.sk

OPÝTALI SME SA...

Aké umiestnenie našich hokejistov ste očakávali pred MS 2012. Verili ste v medailu?

Ján Grivalský (kňaz) - Ja nie som veľkým fanúšikom hokeja. No finále proti Rusku som si pozrel. Ale aj napriek tomu som veľmi rád, že sme sa umiestnili na takomto mieste a že ľudia po celom svete si možno dajú tú námahu a nájdu si našu krajinu s názvom SLOVENSKO.

Karol Rozmuš (vodný slalomár) - Spočiatku som len dúfal, že vybojujú miestenku na olympijské hry, no keď som videl, ako odohrali prvý zápas, bolo mi

jasné, že pri troche šťastia, bez ktorého to v športe nejde, majú šancu aj na medailu a veril som im.

Kristína Gregorícková (starostka Osturne) - Vzhľadom na nové zloženie hokejového mužstva, ktoré malo premiéru, som našim hokejistom držala palce, aby sa prebojovali čo najďalej. Ale v kútiku srdca som dúfala, že konečný výsledok bude prekvapivý. A vyšlo to!!!

Ján Kurňava (zamestnanec mesta Sp. St. Ves) - Pred MS som až taký optimista nebol a medailu som určite nečakal, ale veril som našim hokejistom, že

postúpia medzi osem najlepších tímov na šampionáte. Zároveň som veril, že si vybojujú priamu miestenku na olympijský turnaj do Soči 2014.

Marián Štefaňák (starosta Matiašoviec) - Čakal som, že sa dostanú aspoň medzi 8 najlepších tímov sveta. Príjemne prekvapili!

Mária Semančíková (učiteľka Gymnázia) - Hokejový fanúšik síce nie som, ale už keď sme sa prebojovali do semifinále, bolo jasné, že medaila je naša. Veriť našim hokejistom a držať im palce je to najmenej, čo môžeme urobiť :-)

ZÁKUTIA ZAMAGURSKÝCH DEJÍN NAJSTARŠIE DOMY V SPIŠSKEJ STAREJ VSI

Kto hľadá, ten nájde! Prelistovali sme Starovešskú kroniku, poprosili sme niekoľko starších občanov, aby si zaspomínali a dopátrali sme sa k tomu, čo bolo naším cieľom - k najstarším domom v Spišskej Starej Vsi. Je to dom s číslom 30 a dom s číslom 54. Oba na ulici SNP. A teraz niečo zo zákutia ich dejín.

DOM č. 32

Tento dom pochádza už zo začiatku 18. storočia, nazýval sa tzv. Kamenica a bol majetkom Košickej kráľovskej komory. 16. apríla v roku 1788 však dom kúpil za 233 zl. Starovešťan Jozef Vírostek, ktorý ho roku 1793 predal ďalšiemu starovešťanovi Andrejovi Vírostkovi už za 1050 zl. Za 5 rokov teda cena domu

vzrástla o 817 zl, neuveriteľné. Ďalšími majiteľmi domu boli Izidor Polner, dr. Ignác Klein, dr. Jozef Rázsó (starovešský advokát).

DOM č. 54

Ešte o čosi starším domom je dom s číslom 54. Bol postavený už začiatkom 17. storočia. Michal Czeroczy, príslušník

prednostov tridsiatku, kúpil tento dom od Juraja Horvátha 19. augusta v roku 1613. Zuzana Czeroczy (vdova po Jánovi Dovoranovi) však dom v roku 1701 predala za 250 zl. Jánovi Glatzovi. V druhej polovici 19. storočia sa stala majiteľom rodina Barnová, ktorá dom vlastnila až do jesene 1944. (lid)

SAMOSPRÁVA SPOLOČNE ZMEŇME SVOJE PRIEDOMIA

Ak sa zamýšľame nad otázkou, ako by mala vyzerat dedinská ulica, mnohokrát nás napadajú slová ako samospráva, ekonomika, peniaze, obecný úrad, starosta, či obecné zastupiteľstvo. Prečo je tomu tak? Veď stačí tak málo a mnoho môžeme zmeniť my sami.

Určite sa zhodneme na tom, že pohľad na ulice našich dedín a ich priedomia nás neuspokojuje. Priedomia ako prejav duše domu zanikli. Myslím, že je tu čas na zmenu. Pýtate sa, ako na to? Ponúkam

jednu z mnohých odpovedí.

Navráťme do našich dedín typické dedinské priedomia, ktoré sa postupom času takmer úplne vytratili. Ukáže svojim susedom, ale aj ostatným obyvateľom a návštevníkom, že sme voči nim otvorení a ponúknime im svoju predzáhradku s lavičkou ako milé miestečko na spoločné stretnutia, posedenia a rozhovory. Zbavme sa vysokých, často neestetických plotov alebo ich aspoň nahradíme nižším

dreveným či živým plotom. Otvorme svoje kvetinové predzáhradky do ulice a brány do dvora posuňme na úroveň rodinného domu. Vo vyšších nadmorských výškach, ktoré sú typické pre naše krásne Zamagurie, môže byť vhodnou ozdobou priedomia napríklad skalka. A tak by som mohol pokračovať, no to už nechám na Vás. Veď stále platí to staré, osvedčené: Viac hláv, viac rozumu!

Tak veľa šťastia a vkusu, priatelia.

POZDRAV OD ČITATEĽA

Vážená redakcia,

S radosťou som si prečítal prvé číslo Zamagurských novín - ozývam sa však trochu neskôr, keďže žijem mimo hraníc rodného Zamagaria a do rúk sa mi preto dostalo s miernym „časovým posunom“... Dovoľte, aby som autorovi tejto prínosnej myšlienky i všetkým jej realizátorom podakoval za vynaložené úsilie i prostriedky a do budúcnosti zaželel, aby vám vydržalo to závidiahodné nadšenie a nezištný záujem (v dnešných časoch čoraz zriedkavejší jav) šíriť umenie, kultúru a osvetu (dlhší čas s obdivom sledujem viaceré projekty vašej sympatickej „partičky“) v našom nádhernom Zamagurí.

V prílohe si vám dovoľujem zaslať spomienku na človeka, ktorý niečo podobné v Zamagurí realizoval v takmer celej druhej polovici minulého storočia...

Teším sa na ďalšie čísla Zamagurských novín, srdečne vás pozdravujem a držím palce.

MILAN NOVOTNÝ

ZAMAGURSKÝ OSVETÁR

V Zamagurí azda niet jedinej obce, kde by si tí skôr narodení (štyridsiatnici a starší...), nepamätali pána Kolomana Tomana, dlhoročného správcu kina v Spišskej Starej Vsi. Z Bratislavy (narodil sa tam v roku 1909) do centra Zamaguria prišiel v roku 1933, pôvodne len na dvojmesačnú výpomoc na tunajší bývalý daňový úrad. Tak sa mu však v našom kraji zapáčilo, že tu napokon prežil takmer 60 ďalších rokov.

Pán Toman urobil pre kultúrny rozvoj Zamaguria veľký kus záslužnej práce. V čase, keď Spišská Stará Ves bola ešte okresným

mestom (do roku 1960), vykonával funkciu riaditeľa Okresného domu osvetu. Vydával tu niekdajšie okresné noviny, ktoré na svojom mopede pravidelne roznášal do jednotlivých obcí. Z vlastnej iniciatívy písal, tlačil a kolportoval aj miestne noviny vo viacerých zamagurských obciach. Tak si mohli občania Lesnice prečítať noviny Lesničan, v Lysej nad Dunajcom to bol Pohraničník, v Haligovciach Axamit, v Spišskej Starej Vsi Magurčan. Vo viacerých obciach organizoval tiež pravidelné „večery otázok a odpovedí“ a pripravoval aj mnohé iné kultúrne

podujatia, ktorými pomáhal pri šírení vzdelania a osvetu aj v tých najodľahlejších kútoch nášho regiónu.

Koloman Toman bol od roku 1949 správcom kina v Spišskej Starej Vsi. Ťažko by sa veru na území povojnového Česko-Slovenska našiel ďalší takýto zanietenec, ktorý by podobnú funkciu vykonával nepretržite vyše 40 rokov. Pri každom predstavení v kine Magura s úsmevom vítal návštevníkov, osobne si na miestnej pošte vyzdvihol a po premietaní aj odoslal každučký film, pozostávajúci z viacerých objemných kotúčov. A v meste aj všetky filmy pred každým premietaním vždy náležite spropagoval. Bol to jednoducho živý inventár kina Magura, on a kino patrili neodmysliteľne k sebe, tak to iste cítili príslušníci všetkých generácií zamagurských divákov v 50-tych až 90-tych rokoch minulého storočia.

Začiatkom 50-tych rokov minulého storočia založil v Zamagurí aj akési „putovné kino“. Na motorke a neskôr na aute si vozil premietacie prístroje, kotúče filmov, ale aj agregát, aby mohol premietat filmy aj tam, kde ešte elektrinu nemali zavedenú.

S týmto putovným kinom pravidelne obchádzal všetky zamagurské obce. Keď sa stal v roku 1984, po odovzdaní nového kultúrneho domu v Spišskej Starej Vsi do prevádzky, správcom jedného z najväčších kín vtedajšieho popradského okresu, zavše sa pri pohľade na modernú premietaciu techniku len pousmial pri spomienke na to, ako musel pred rokmi pri premietaní neustále otáčať kľukou...

„Vždy ma táto práca bavila, vždy som ju robil rád, s chuťou a zanietením. Mám radosť, že môžem byť toľké roky ľuďom užitočný, že som tak dlho mohol byť aktívny pri šírení kultúry a osvetu v tomto nádhernom kraji. Pri tejto činnosti som spoznal mnoho dobrých ľudí a prežil mnoho krásnych, nezabudnuteľných chvíľ. Nikdy by som veru nemenil“, povedal pán Koloman Toman autorovi tejto spomienky v roku 1989 – teda v čase, keď sa dožil svojej osemdesiatky, z ktorej rovnú polovicu prežil „pri filme“.

Pán Toman, aj po rokoch spomíname a ďakujeme...

Milan Novotný

Z ETNOGRAFICKÉHO ZÁPISNÍKA VIKTORA MAJERIKA I. AKO NÁJSŤ POKLAD NA SV. JÁNA

Samotné slovo poklad ukrýva v sebe magickú príťažlivosť. Aj dnes v pretechnizovanom a uponáhlanom svete existujú ľudia, hľadači pokladov, ktorí veria, že ukryté poklady ešte neboli ani zďaleka všetky objavené... Ide len o to, aby sa prípadný záujemca vyskytol v správnom čase na správnom mieste.

Naši predkovia po dlhé stáročia považovali za najpríhodnejší čas na prelomenie pečate tajomstva a naplnenie vytúženého cieľa 24. jún. Verili, že práve vtedy, na Jána, sa v blízkosti miesta, kde je poklad ukrytý, vznáša malý modrý plamienok. Aby však hľadanie mohlo

byť zavŕšené až do úspešného konca, musel prípadný záujemca dodržať niekoľko základných pravidiel, ktoré v rôznych obmenách môžeme nájsť v ľudovej slovesnosti Zamagurčanov:

- 1) minimálne 7 dní pred samotným hľadaním pokladu je potrebné postíť sa a vyhýbať sa ľuďom,
- 2) presné miesto, kde je poklad ukrytý, je možné zistiť pomocou tohto návodu:

„Zadováž si vajce, ktoré zniesla čierna sliedka na Štedrý deň. Do jeho vnútra cez malú štrbinku vlož sadzu z komína,

prach z krížnych ciest, kvapku kozieho mlieka a otvor zavoskuj ešte skôr než kúpiš červenú stuhu. Na špicatejšej strane vajca urob ďalší otvor a vsuň tam jeden koniec stuhu. Otvor dobre zavoskuj zeleným voskom. Voľný koniec stuhu chyť do pravej ruky. Týmto spôsobom získaš čarovné kyvadlo, ktoré ťa k pokladu privedie.“

3) keď už hľadajúci nájde poklad v žiadnom prípade sa ho nesmie dotknúť skôr než sa zbaví jeho strážcov (títo sa môžu objaviť už počas kopania pokladu), v ľudovej slovesnosti vystupujú ako rôzne nečisté sily či démoni,

4) na odohnanie strážcov hľadajúci použije rôzne špeciálne zaklínadlá, znaky či posunky (napr. Rozkazujem vám, strážcovia pokladu, aby ste odišli a navždy opustili toto miesto! Vaša úloha sa skončila, odíďte preč!“),

5) cestou domov sa hľadajúci v

žiadnom prípade nesmie otočiť dozadu, ani v prípade, že bude počuť volanie alebo hrôzostrašný lomoz.

V tradícii zamagurského ľudu sa často okrem jánskych pokladov spomínajú aj tzv. zbojnícke (charakteristické pre horské prihraničné oblasti) či čertovské poklady, ktoré sú v okolí bývalého

Červeného kláštora rozšírené o poklady, ktorých strážcom je bezhlavý mních z tamojšieho kláštora.

(Z pozostalosti Viktora Majerika spracovala Inga Majeriková)

OHRÁVANIE MÁJOV SPIŠSKÁ STARÁ VES VERZUS VEĽKÁ FRANKOVÁ

Chcete vidieť viac fotografií z rôznych zamagurských podujatí? Nájdete ich na našom facebookovom profile!
Kliknite si na <http://www.facebook.com/ZamagurskeNoviny>.

„ŽIVOT JE PRÍLIŠ KRÁTKY NA TO, ABY SME SI HO ZNEPRÍJEMŇOVALI !“ Mgr. ANNA KROMKOVÁ

DÁTUM NARODENIA: 16. 2. 1962

RODINNÝ STAV: VYDATÁ

VZDELANIE: PEDAGOGICKÁ FAKULTA – UNIVERZITA P. J. ŠAFÁRIKA PREŠOV

VIEROVYZNANIE: KATOLÍK

POLITICKÝ NÁZOR: MÁM SVOJ NÁZOR, ALE VYSLOVENE NEFANDÍM ŽIADNEJ POLITICKEJ STRANE.

KONÍČKY: KNIHY, VÝTVARNÉ UMENIE, RODINA

OBEÚBENÁ HUDBA: ČOKOLIEK

OBEÚBENÁ KNIHA: SLOVENSKÁ KLASIKA – NAPR. HVIEZDOSLAV, SÚČASNÁ LIT. – KELEOVÁ-VASILKOVÁ

OBEÚBENÝ FILM: NA VIANOCE NESMIE CHÝBAŤ POPOLUŠKA.

Mgr. Anna Kromková je šéfkou Spojenej školy, ktorá právne a ekonomicky spája základnú školu, gymnázium, materskú školu a centrum voľného času, školský klub detí a dve školské jedálne. O tom, ako zvláda túto funkciu a ako sa darí spojenej škole sme sa porozprávali s pani riaditeľkou v jedno pondelkové predpoludnie medzi štyrmi múrmi jej riaditeľskej kancelárie v budove Základnej školy v Spišskej Starej Vsi.

Ste riaditeľkou unikátneho školského zriadenia v rámci PSK - spojená škola. Čo to pre Vás znamená a čo to prináša?

Prináša to v prvom rade viac povinností. Vedela som, že to bude náročné, ale objavili sa aj veci, o ktorých človek ani nevie a vždy sa niečo nové odкрýva. Každá zložka, či základná škola, gymnázium, materská škola alebo centrum voľného času má svoju problematiku. Pre mňa to teda prináša večerné hrabanie sa v zákonoch a mnoho iných záležitostí.

Znamená to teda akútny nedostatok voľného času?

Samozrejme, o voľnom čase už ani neviem. Ani víkendy už pomaly nie sú, stále sa nájde niečo pomimo, čomu je potrebné venovať sa.

Ako je delená zodpovednosť za fungovanie jednotlivých zložiek. Funguje tu nejaká...nazveme to manažérska hierarchia?

Každá zložka má svojho zástupcu. Keďže základná škola je najväčšia, počtom žiakov aj zamestnancov, máme teda dvoch zástupcov, resp. dve zástupkyne, gymnázium má jedného zástupcu, materská škola taktiež a rovnako aj centrum voľného času. Každá zložka má svojho zástupcu, ktorý sa ale venuje hlavne pedagogickému procesu.

Manažérske bremeno je na vás?

Áno. Všetky tieto záležitosti sú hlavne na mne. Ale zástupcovia sú „poradcovia.“

S malou prestávkou som teda nepretžite v tejto škole. Som už taký inventár.

Ako je to s ekonomickou správou? Všetko sa, predpokladám, spravuje pod jedno strechou...

Máme jeden ekonomický úsek pre celú organizáciu. Zamestnávame ekonómku, účtovníčku a na gymnáziu ešte jednu administratívnu pracovníčku, resp. hospodárku.

Aké boli vaše predošlé zamestnania?

Skončila som vysokú školu a od vysokej školy som tu. Prvý stupeň základnej školy som skončila v Matiašovciach, potom som navštevovala túto školu, nasledovalo gymnázium a vysoká škola a hneď som bola naspäť, už ako

zamestnanec. S malou prestávkou som teda nepretžite v tejto škole. Som už taký inventár. (smiech...)

Verejná mienka o tejto škole je asi taká, že základná škola si po každej stránke dlhodobo drží svoj štandard. O gymnáziu sa však hovorí, že je v dlhodobom úpadku. Neustále to ide jednoducho z kopca. Kde sa stala chyba? Je možné ešte gymnázium stabilizovať?

Otázku, kde sa stala chyba, si už nekladám. Možno som bola múdra a možno niektorí tiež vedeli, kde sa stala chyba, keď sme neriešili gymnázium, lebo ono sa dobre pozerá na gymnázium ako na školu zvonku, keď nie sme v centre diania. Teraz sa už touto otázkou nezaobieram, nepomôže nám to vyriešiť tento problém. Jeden problém je hlavne v tom, že demografický vývin hovorí svoje. Aj základná škola má už menej žiakov, aj tohto roku máme len jeden prvý ročník. Tým, že je menej detí, o to by sa mali snažiť mladí, aby tých detí bolo stále viac (úsmev), tým, že je menej detí, odráža sa to u nás hlavne na gymnáziu. Ďalší problém je v tom, že aj naši občania Zamaguria sa k tomu stavajú tak, že je možno lepšie dať žiaka na odbornú školu, pretože po nej už má v rukách nejaké remeslo. Možno sme si to odpísali sami práve tým, že posúvame výborných žiakov, a to myslím jednotkárov, práve na odborné školy, čo mi je veľmi ľúto, lebo nechcem

podceňovať odborné školy, pretože každá škola má to svoje, ale na odbornú školu sa dostávajú aj jednotkari aj slabší žiaci, čo sa neskôr spriemeruje. Výborní žiaci sa teda neskôr začnú prispôsobovať tým slabším. Čo je škoda. Veľmi ma mrzí, že výborní žiaci nám odchádzajú na odborné školy. Je to teda problém udržať gymnázium.

Aj napriek všetkému, myslíte, že je tu ešte nejaká šanca stabilizovať situáciu?

My môžeme už len robiť to, aby sme naozaj tých žiakov pritiahli. Aj rodičia by si mali uvedomiť, že máme školu, na ktorú žiaci nemusia dochádzať, nemusia vynakladať prostriedky na internát. Ak majú deti ambíciu študovať na vysokej škole, tak radšej nech svojou účasťou podpora naše gymnázium. Snažíme sa, ako sa len dá. Tento rok otvárame triedu aj za tú cenu, že bude naozaj málo žiakov, no po dohode so zriaďovateľom ideme do toho, aby sme gymnázium udržali. Novinkou je, že ponúkame žiakom od prvého ročníka možnosť ekonomického zamerania. Odrádzajú ich jazyky a matematika, tak im skúšame ponúknuť

Trošku nás sklámalo, že tí, ktorí nám povedali, že sa k nám určite chystajú, jednoducho neprišli.

aj takúto alternatívu.

Ako je na tom osemročné gymnázium?

Celoslovenský trend hovorí o pomalom úpadku osemročných gymnázií a u nás sa teda osemročné gymnázium otvárať už nebude. Momentálne máme už len posledné tri triedy osemročného gymnázia.

Hovoríte o snahe prilákať študentov. Neuvažovali ste uskutočniť na území Zamaguria imidžovú kampaň pre gymnázium? Kampaňou presne zacieliť priamo na žiaka a ponúkať mu vhodnou formou tú kvalitu, ktorú gymnázium má? Možno formou nejakých súťaží, letákov, skrátka niečo "fresh", čo by na teenagera zapôsobilo.

Doteraz sme ponúkali aktivity ako napríklad Dň otvorených dverí... Čo sa týka súťaží a imidžovej kampane, nič také sme ešte neskúšali, ale každopádne

ďakujem za nápad a myslím, že aj to by mohlo priniesť svoj efekt. My sme nedávno, ešte pred termínom prihlášok na strednú školu obišli s pánom zástupcom a s pani výchovnou paradyňou okolité školy a informovali sme ich o možnostiach štúdia na gymnáziu a o tom, čo škola ponúka. Žiaci dostali do rúk informačné letáky, videli prezentáciu o škole. Niekde sa to ujalo, niekde nie. Trošku nás sklámalo, že tí, ktorí nám povedali, že sa k nám určite chystajú, jednoducho neprišli.

Môže sa stať, že v prípade kritického stavu, kedy už nebude o gymnázium záujem, vznikne odborná škola?

Táto alternatíva už bola prejednávaná dávnejšie. Uvažovalo sa o nej. Problém je ale v tom, že systém nášho školstva neumožňuje zriaďovateľovi, ktorým je mesto, vytvoriť takúto školu. Zriaďiť strednú školu môže len vyšší územný celok, čiže PSK. Uvidíme, ako to bude v najbližšej dobe, možno nový minister niečo vymyslí, ale zatiaľ sa to, žiaľ, nedá.

Nedávno sme mohli zachytiť informáciu ohľadne centier voľného času. Hovorilo sa o ich spôsobe financovania a dokonca o zániku niektorých z nich. Ako je na tom naše CVC?

Toto je otázka, na ktorú zodpovedne asi neodpoviem. Pred malou chvíľou som bola na sedení u pána primátora spolu s pani zástupkyňou centra voľného času. Pravdu povediac, stále sa nevie, ako to bude s financovaním. Nevie sa, či budú prostriedky na CVC dostávať obce, aj tie, ktoré takéto centrá nemajú. V prípade, že by boli financie pridelované takýmto spôsobom, mohol by to byť problém. Ak však ostane súčasný spôsob financovania v platnosti, všetko by malo byť v poriadku a aj naďalej budeme našim CVC pokrývať región ako doteraz.

Ak sa predsa len spôsob financovania zmení?

Centrum bude fungovať ďalej, ale v tom prípade nebudeme môcť mať v našom CVC žiakov z iných škôl a obcí. V súčasnosti máme žiakov v podstate z celého Zamaguria.

Materská škola – dostatok detí? Funguje v pohode?

Čo si pamätám ja, niekedy bolo v materskej škole možno až 5 tried, no teraz sú stabilizované 3 triedy s plným počtom detí, čiže máme okolo 70 žiakov materskej školy.

STĽPČEK ANDREY GALICOVEJ

Leto v Zamaguri

Keď odpovedám na otázku, odkiaľ som, často sa stretávam s dvomi druhmi reakcie. Niekedy sa na mňa po vyslovení odpovede ľudia trošičku dezorientovane pozerajú a očividne ma nevedia spojiť so žiadanou časťou Slovenska - vtedy skúšam spresniť polohu môjho domova odvolaním sa k nejakému väčšiemu záchytnému bodu. Nemávam im to za zlé, tiež nemám v hlave každé slovenské mesto či dedinu. Inokedy (a to je omnoho príjemnejšia odpoveď) človek, ktorý sa práve dozvedel, že som z Červeného Kláštora, nadšene zareaguje vetou typu „Tam je krásne!“ alebo „Minulé leto sme tam boli.“

Tento rok ma čaká moje posledné študentské leto, moje posledné prázdniny. O rok si už budem hľadať prácu, v lepšom prípade pracovať. Teraz sa ale ešte teším na brigádu medzi turistami. Neteším sa na notorických sťažovateľov a cholerikov; teším sa na tých, ktorí mi svojím nadšením pripomínajú, na akom mieste žijem. Na tých, ktorí sa pýtajú nielen na históriu, o ktorej im mám porozprávať, ale i na to, kam sa dá zájsť a čo je v okolí pekného a tiež sa podelia o to, čo už videli a čo ich zaujalo.

Veselí a nadšení turisti sú jedným z dôvodov, prečo sa teším na leto v Zamaguri. A tak trochu mi naznačujú, aby som z času na čas i ja, ako turistka na cudzích miestach, niekomu domácomu pripomenula, na akom peknom mieste žije.

Fungujeme a myslím, že v pohode aj naďalej fungovať budeme.

Často sa stretávam s názorom, že nároky učiteľov s novými generáciami žiakov klesajú. Je to tak?

Nie. Myslím, že nároky na žiakov nie sú menšie. Rovnako ako dnes, aj v minulosti, sa snažili učitelia dať nám to najlepšie a ich snahou bolo to, aby z nás v budúcnosti aj niečo bolo, čo sa im celkom aj podarilo. Problém je možno v tom, že žiaci sú trochu iní. Žiaci nám niekedy prerastajú cez hlavu a tvária sa, ako majstri sveta. Potom sú vedomosti zrkadlom ich správania. Žiaci oveľa viac vymeškávajú, čo sa, samozrejme, znova odrazí na ich prospechu. Samozrejme, zmenil sa systém vyučovania, metódy, osnovy... Možno systém nie je ideálny, ale nároky sa určite nezmenili.

Niekedy boli ale pedagógovia na našom gymnáziu zvyknutí, že k nim prišiel výber najlepších žiakov. Pracovali s najlepšími z rôznych škôl. Dnes to však už nefunguje. Na naše gymnázium už môže ísť každý. V dôsledku týchto faktov, myslíte, že ani na gymnáziu neklesli nároky pedagógov na žiaka v porovnaní s triedami napríklad pred desiatimi rokmi?

Je pravda, že s výberom sa kleslo, pretože nie je potrebné vyberať – hlási sa nám menej žiakov ako je možná kapacita triedy. Sme radi za každého žiaka, ktorý je ochotný prísť a chce študovať. Môže sa teda zdať, že nároky sú nižšie, ale aj napriek tomu si myslím, že požiadavky učiteľov sú stále rovnaké.

Z úst ministra školstva bolo v posledných týždňoch počuť zaujímavé konšpiračne teórie o tom, akoby to mohlo podľa neho v školstve fungovať. Hovoril aj o gymnáziách a to konkrétne o tom, že žiak možno bude povinný dosiahnuť istý priemer známok na to, aby na gymnáziu mohol študovať. Naše gymnázium by to ale mohlo zabiť. Čo si o tom myslíte?

Ak sa na to nepozerám z pohľadu len nášho gymnázia, pretože pre nás by to bolo likvidačné, vo všeobecnosti bolo vnímané gymnázium stále ako príprava na vysokú školu, na ktorú sa niekedy mohli dostať väčšinou len absolventi

gymnázia, z iných škôl to bol problém. Teraz sa na vysokú školu dostane každý, z každej školy, takže možno by návrh ministra vrátil gymnáziám vážnosť a starú podobu. Pre naše gymnázium by to ale asi znamenalo neslávny koniec, pretože niekedy boli triedy, kde nás bolo viac ako 30, dnes je to polovica... Ak by sa však vrátila tradícia učňovských škôl, kde sa vyučujú manuálne zručnosti a žiaci sú pripravovaní na remeslnícke činnosti, lebo toto jednoznačne chýba, dnes pomaly nenájdete murára, pretože každý má maturitu a čo by on mal murovať...tak by sa to mohlo dostať do pôvodnej podoby. Učňovské školy pre tých, ktorých by to bavilo a boli by na život pripravení takýmto spôsobom, potom odborné školy a gymnázia. Myslím, že by to bolo prínosom.

Pracovali ste istý čas ako predsedníčka Miestneho odboru Matice slovenskej v Spišskej Starej Vsi. Málokto o tejto miestnej organizácii vie. Čo je jej úlohou a čomu sa venuje?

Pri príležitosti 700. výročia prvej písomnej zmienky o našom meste vznikol tento odbor na podnet členského ústredia z Martina. Tento miestny odbor združuje mladých aj starších ľudí s rôznymi aktivitami a záujmami a jeho hlavnou úlohou je zviditeľňovať a propagovať kultúru a národné

povedomie. Ja som tento rok uznala za správne, keďže mám povinností viac, podporiť a zvoliť nového predsedu, ktorým je pán Jaroslav Tomala. Ja fungujem ako členka naďalej. Pod záštitou Matice slovenskej robievame napríklad rôzne aktivity vrámci Dní mesta, organizujeme Kostelničákovo ornament, preteky ležúňov a podobne.

Asi málo ľudí, ktorí Vás poznajú, vedia o vašom hobby, ktorým je výtvarné umenie a konkrétne maľovanie obrazov...

Začalo to tak spontánne, v detstve, keď ako každé dieťa som si rada kreslila. Síce ako dieťa som chcela byť autobusovou sprievodkyňou, potom zase predavačkou. V základnej škole na druhom stupni som už vedela, že chcem byť učiteľkou. Keď som uvažovala nad svojou pedagogickou špecializáciou, chcela som určite vyučovať slovenký jazyk, a potom som si vybrala ešte ďalší predmet, ktorému sa budem venovať. Vážne som rozmýšľala nad očíanskou výchovou, no potom jedna dobrá duša mi poradila, nech si vezme niečo iné, že "občiankari" a politici...s nimi to ide ťažko, prednášky, a tak...pokúsila som sa teda prejsť cez talentové skúšky a vybrať si výtvarnú výchovu. A vyšlo to.

Ako často maľujete? Koľko obrazov ročne stihnete vytvoriť?

Nemám to spočítané, koľko toho vzniklo, no môžem povedať, že akonáhle som nastúpila do funkcie v roku 2004, tak odvtedy som urobila asi jeden väčší obraz, a to len preto, že moja kamarátka z detstva oslavovala životné jubileum a namaľovala som jej sľúbený obraz. Teraz zase nič. Nemám absolútne čas. Po všetkej tej práci sa človeku ani štetec nechce do ruky chytiť.

Aké zázemie Vám vytvára Vaša rodina pri Vašich profesionálnych aktivitách?

Ak by som nemala takúto rodinu, akú mám, myslím, že by som to robiť nemohla. Istá moja kamarátka mi jedného dňa povedala - „Z teba bude dobrá riaditeľka, lebo máš dobré rodinné zázemie“ a rodina ma naozaj podporuje. Či treba zaťat zuby alebo je príležitosť tešiť sa, vedľa, naozaj veľmi dobre spolupracovať a naskočiť na všetko, na čo je v danom okamihu potrebné. Som rada, že ma takto podporujú. Patrí im

veľká vďaka.

Chceli by ste niečo odkázať našim čitateľom?

(Úsmev) Som trochu zaskočená otázkou... Nemám nijaké životné kréda, ktoré potom môžu vyznieť ako kliše, ale predsa len sa niečoho držím. Život je príliš krátky na to, aby sme si ho znepríjemňovali hádkami a nedorozumeniami. Niekedy sa stane, že sa tomu nevyhneme, no vždy si poviem, aby som všetko uzavrela v pokoji a pohode. Nechcem si nikdy povedať, že som prežila život s tým, že som niekomu ublížila.

Ďakujeme za milé slová na záver a želáme veľa úspechov a energie do ďalšej náročnej práce! (lum)

LESNIČANIA BUDÚ V MODLITBÁCH DVÍHAŤ HLAVY K NETOPIEROM!

R
RAMAGU

Od júna prebieha v obci Lesnica rekonštrukcia kostola. „Maľujeme, robíme novú elektrinu, vymieňame okná, dvere, lavice a pracujeme tiež na oprave omietkovo chránenej kazateľnice,“ hovorí starosta obce, Ján Gondek. „Keď bola rekonštrukcia ešte len v plienkach, natrafili sme, z nášho uhla pohľadu, na problém - netopiere vo veži. Vtedy sme však ešte netušili, že práve oni budú najväčšími pomocníkmi pri modernizácii nášho kostola,“ pokračuje. Netopiere sa do Lesnice sťahujú na leto zo starých strieborných baní, ktoré stoja pri Štiavnici. „Majú u nás vo veži svoje letné sídlo,“ úsmevne

tvorov zbaviť, vytvárajú im domov. Čítate správne. V jednej zo zamagurských kostolných veží, budú mať onedlho netopiere svoje oficiálne sídlo. V projekte stojí, že im budú vytvorené čo najideálnejšie podmienky pre život, bude vybudovaná špeciálna drevená podlaha kvôli trusu a čo je najzaujímavejšie, bude tiež namontovaný kamerový systém, ktorým sa bude monitorovať život týchto vzácných tvorov a online zábery budú dostupné prostredníctvom internetu ľuďom na celom svete. Vďaka netopierom teda až 81% celkových nákladov na rekonštrukciu financuje Európska Únia, 14% ide zo štátneho rozpočtu a na

konštatuje pán Gondek. Prečo však Lesnica víta netopiere s úsmevom? Veď pri niekoľko sto kusovej kolónii môže ich trus po pár rokoch vážiť tony a navyše nepríjemne zapácha. „Vykyžňiť sme ich nemohli, lebo sú zákonom chránené. Nevedeli sme čo robiť“ spomína pán starosta. A ako to skončilo? Lesnica sa spolu s dvoma ďalšími kostolmi, zapojila do 14-mesačného projektu Príroda a kultúra, poľsko-slovenskej spolupráce. Ide o kostol v poľskom Tarnowe a o kostol grécko-katolíckej diecезy v dedinke Udol. Vo vežiach všetkých týchto troch kostolov sa usídlili netopiere. V Lesnici je to vzácný chránený druh Podkovár malý. Namiesto toho, aby sa teda Lesničania pokúšali týchto

samotnú obec pripadlo len 5%, čo dokopy predstavuje asi 136 tisíc eur. Možno ich rovno do kostola poslal sám Pán Boh, aby pomohli obci čiastočne sa odbremeniť od vysokých finančných nákladov. Isté je ale to, že v Lesnici budú od októbra, kedy je plánované ukončenie projektu, lietať nad hlavami veriacich okrem strážnych anjelov aj netopiere.

Rekonštrukcii kostola v Lesnici určite venujeme pozornosť aj v ďalších číslach a budeme Vás informovať o otvorení, ktoré je naplánované na október. Pán starosta však verí, že prvá bohoslužba sa vo vynovenom kostole odsluží už v letných mesiacoch.

(lid, ilustr.: Lucia Krempaská)

POZNÁME VÍTAZA

V prvom čísle sme vyhlásili súťaž o najlepší prozaický príspevok našich čitateľov. Ďakujeme za príspevky všetkým súťažiacim. Víťazom súťaže sa stáva Mária Štefaňáková s týmto dielkom:

AKO MÔŽE POČASIE POKAZIŤ NÁLADU

Dlhé vyspávanie nič nenapraví. Práve naopak, čím dlhšie spíte, tým viac ste unavení. Je to smiešne? Aj ja si myslím. Prísť na to po osemnástich rokoch života?

No povedzte, nie je to pekné, keď vás príde zobudiť malá sestrička, pichne vám tou maličkou ručičkou do oka a zavolá: „Maňa, Maňa!“ (takto si ma totiž ona nazvala, musím sa pochváliť, moje meno vedela ako prvé). Otvárate oči a vidíte, ako sa to malé stvorenie vedľa vašej postele usmieva, aj keď má soplíky všade. Och nie, zase ochorela. Tiež pravda, kto by z takéhoto počasia neochorel?

Zdvíhate sa z postele, podídete k oknu: „Och nie, zase!“; to je jediné, čo vám môže z úst vyjsť.

Opäť prší. A keď vidíte, ako sa konáre stromov ohýbajú v tej sile vetra, predstavujete si, aká bude vonku asi zima. A váš deň, váš voľný deň, bez školy a učenia...to nadšenie, čo ste cítili ešte včera, keď ste si líhali do postele, opadá. Prichádza na rad

Mária od nás získava vecnú cenu, ktorá jej bude doručená do 14 dní od vydania 3. čísla Zamagurských novín.

otázka: „Čo budem asi robiť?“...najprv len premýšľate, cítite, ako vám spadla pera a pocítite nechúť do života, odrazu sa vám nič nechce.

No je toto možné, aby vám počasie pokazilo deň? Asi áno. Veď prečo, keď svieti slnko, vybehnem vonku pokochať sa tou nádherou, rozložím si deku na zelenú mäkkú trávku, ľahnem si a pozorujem oblaky, vymýšľam, aké obrazce mi pripomínajú, sledujem vtáky a motýle, ako si poletujú sem a tam. Zrazu mi svet pripadá krásny.

...poberám sa preč. Ďaleko od mojich myšlienok, ktorých mám plnú hlavu a ktoré mi v jednom kuse víria ako nejaký kolotoč. Načo sa zatažovať počasím? Musím myslieť na niečo, čo ma dokáže rozveseliť. Tak teda vyťahujem staré rodinné albumy, pozerám fotky zo školy, zo spoločných akcií a ľala... úsmev. Áno, nemýlim sa, na perách sa mi zjavil jemný úsmev.

Z DENNÍKA RODINY PŠENICOVEJ...

RODINKA PŠENICOVA NAVŠTÍVILA FOLKLÓRNE SLÁVNOSTI!

ALEBO „DŽIŠOK ŠE NA KORUNY NEKUKO,“

Hlava rodiny, otec Paľo Pšenica, vzdialený príbuzný Joža Ráža, sa rozhodol, že svoju šťastnú rodinku vezme na výlet. Na folklórne slávnosti. Paľo, typický chlap spoza Magury, pracuje v podniku, v ktorom pracuje veľa chlapov zo Zamaguria. Netreba ho menovať, no pre ilustráciu poviem, že začína na V a končí na agónka. Paľova žena Božena, predavačka v miestnych potravinách, je na dedine známa ako milujúca matka troch detí. Keď jej manžel Pavol oznámil, že berie ju aj deti na výlet, najprv sa zaradovala, no v zapätí, ako správna žena v domácnosti, začala uvažovať. „Ale ta čo žeš ty Paľku, dže tam jaz do Klostora. Vjis keľo to pininzi?“ Ale Paľo vedomí si toho, že rodina si zaslúži oddych, odložil polovicu výplaty z minulého mesiaca a nemienil so ženou diskutovať. V piatok poobede pobalil svoje tri ratolesti a Boženku a vybrali sa spoločne na autobusovú zastávku do Zálesia. Síce autobus 20 minút meškal a z prívetivého šoféra trochu tiahlo, no Pšenicovci sa nenechali hneď na úvod rozladiť a s úsmevmi na perách vydali sa stráviť spoločne piatkové popoludnie. Mierny úbytok šťastia

však na rodinku doľahol pri vstupe do areálu. Po dlhom kalkulovaní rodičia Pšenicovci vyrátali, že výška vstupného pre ich 5-člennú rodinku sa rovná nákladom na stravovanie na jeden celý týždeň. Nevadí, povedal si otec. 40 dní si nedám pivo a peniaze sa do centu vrátia. „Džišok še na koruny nekuko,“ vyhlásil otec zväziac to, že rodina ešte nebola ani raz pri mori, či na podobnom výlete. Anička, Janko a Petřík vzali otca za slovo a rozbehli sa k stánku s cukrovou vatou. Deťom po takejto sladkej nádielke však obvykle vysmädne, a keďže si aj rodičia zaslúžia potešiť jazýčky, kúpil otec Paľo každému pol litra tekutiny podľa vlastného výberu. Po dobrom pivku či kofole však veľmi rýchlo vytrávi. Rodinka dostala hlad. Za dve pečené klobásy a tri langoše zaplatili sumou, akú zarobí Božena v obchode po celom dni aj s tringeltami. Úsmev z Paľových pier mizol rovnako rýchlo ako eurá z jeho vreciek. Výrazný úbytok úsmevu nastal vtedy, keď deti objavili kolotoče. Áno, áno, Paľo na kolotočoch nechal veľmi, veľmi veľa úsmevu. Veď len jedna jazda ho stála 2 pousmiatia. A keďže má deti 3 a kolotoče boli 4, dokopy tam nechal

úsmev v hodnote 24 eur. Aničke sa zrazu zachcelo perníkoveho srdca, Janko chcel mamičke vystreliť kvet, najmladší Petřík zas objavil skákací hrad. A čo mal Paľo robiť? Veď zobral rodinku na výlet s tým, že sa dnes skromnosti a nedostatku budú strániť. Prešla len hodina. No okrem peňazí, ktoré Paľo odložil na cestu domov, minuli všetko. Polovica výplaty, rozmýšľal Paľo pri pohľade na svoje obalónované a programom znudené deti. A keď sa ich doma pýtal, čo sa im najviac páčilo, malý Petřík bez váhania povedal: „Tí opití ujovia, čo tak smiešne hovorili.“ Veru, veru, zamyslel sa Paľo, to som teda deťom ukázal kus kultúry. „Třabilo či Paľku, třabilo? Jo jef či godala. To za te piňunze mi k moru mogli išč,“ tresla Božena Paľovi dverami pred nosom a odkázala ho na spánok na gauči. „Folklórne slávnosti“ v duchu si opakoval Paľo pri pohľade na svoju prázdnu peňaženku. Veru, veru. Kde sú tie časy, keď som si do vrecka zobral 20 korún, za ktoré som mohol aj na kultúru pozrieť, aj niečo zjesť, či vypiť. Kultúra rovná sa biznis. Pomyslel si Paľo a unavený zaspal na gauči.

(lid)

V SPIŠKEJ STAREJ VSI MÁME ŠACHOVÉHO VICEMAJSTRA REPUBLIKY!

MILOSLAV CISKO ML., STRIEBORNÝ MEDAILISTA NA MAJSTROVSTVÁCH SLOVENSKA MLÁDEŽE V ŠACHU

„Si prvým medailistom z Majstrovstiev Slovenska v šachu zo Zamaguria, a predsa radosť nie je úplná. Prečo?“

„Medailu som získal veľmi zvláštnym spôsobom. Na MSR v rapid šachu, ktoré boli teraz v máji 2012 v Martine, som v kategórii jednotlivcov skončil ôsmy, chýbalo mi pol bodu. Jedna pokazená partia, čo už. Družstvo Spišskej Starej Vsi starších žiakov skončilo deviate. Jedinú kategóriu, ktorú sme neobsadili, boli družstvá mladších žiakov. A práve tam to vyšlo.“

„Ako je to možné?“

„Pán Zdenek Gregor, ktorý je prezidentom klubu TH Junior Banská Bystrica, oslovil náš klub s prosbou, či by som neodohral za nich súťaž mladších žiakov. Chýbal im jeden hráč. Náš klub súhlasil. A tak som sa ocitol v družstve, ktoré hralo celú súťaž o medaily.“

„Ako to prebiehalo? Bol si platným hráčom?“

„Každé družstvo, a teda aj každý hráč, odohral sedem partii. Získal som 5 a pol

boda. Prvé dva zápasy boli ľahké, výhry v partiách som dosahoval bez problémov. Od tretieho kola to začalo, dostali sme za súpera Bardejov, a to bol ťažký zápas. Aj ten sme vyhrali 3:1. Mal som dobrý pocit, ako ináč, po troch výhrach.“

Vicemajster Miloslav tretí z prava

„Čo bolo ďalej?“

„Potom nasledovala prehra s Liptovským Mikulášom. Aj ja som prehral. Ako sa ukázalo neskôr, keby sme boli v tomto zápase remizovali, vyhrali by sme MSR! Vtedy sme však mali hlavy dole, mysleli sme, že už je všetko

stratené. Čakala nás predsa Bratislava, najlepšie družstvo. Mój súper mal o viac ako 350 bodov väčšie ELO, mal teda ľahko vyhrať. Aj tak som však vyhral ja a aj družstvo. Po tomto víťazstve sme už vyhrali obidva ďalšie zápasy a boli sme celkovo druhí.“

„Prvá medaila z MSR v šachu pre Zamagurčana – ale v družstve Banskej Bystrice. Prečo sa to nedarí v družstve ŠKM CVČ Spišská Stará Ves?“

„Podľa mňa majú veľké mestá výhodu v tom, že si môžu vyberať aj zo stovky hráčov. Menšie mestečká či dedinky majú hráčov málo, tam je problém, aby boli štyria dobrí a aj rovnako starí. Ale aj v iných športoch hrávali a hrávajú Zamagurčania v iných kluboch, či už futbalových, hokejových alebo iných. Poznám také prípady, mám aj takých kamarátov.“

„Nech sa teda darí aj naďalej a nech raz prinesieš medailu aj pre klub Spišskej Starej Vsi.“

„Budem sa snažiť.“

DOPRAJTE DEŤOM KREATÍVNE LETO LETNÝ TÁBOR DIVADLA RAMAGU!

Divadlo RAMAGU sa rozhodlo podeliť so svojimi skúsenosťami, zručnosťami a zážitkami aj s našimi najmenšími. Nultý ročník Tábora Divadla RAMAGU má byť akýmsi odrazovým mostíkom pre všetky talentované zamagurské deti, ktoré sa radi naučia niečo nové a okrem iného zažijú aj veľa zábavy a dobrodružstva.

Doba trvania: 2. 7. – 6. 7. 2012 v lokalite Ždiar

Tábor je zameraný na divadelnú, teda hereckú, hudobnú, tanečnú a kreatívnu činnosť (napríklad fotografia, literárna tvorba, scénografia, výroba kostýmov, ...). Deti, ktoré sa tábora zúčastnia, získajú základy vyššie vymenovaných zručností, pričom hlavným cieľom bude pripraviť krátku inscenáciu, s ktorou sa Vám deti predstavia na kultúrnych podujatiach v Zamagurí, alebo na plánovaných akciách Divadla RAMAGU.

Ďalšou dôležitou súčasťou tábora bude turistika a šport. Keďže tábor je situovaný priamo pod vrcholmi Tatier, popri divadelnej činnosti sa deti zúčastnia prechádzok po prírode a rôznorodých športových aktivít.

Približný harmonogram:

- Pondelok - úvodný deň - predstavenie, úvodné informácie o fungovaní divadiel, zoznámenie sa s inscenáciou, rozdelenie postáv, začiatok prípravy divadla zábavnou formou.
- Utorok - pohybový deň - tanec, mimika, gestika, posturika, pohyb na pódiu...
- Streda - orálny deň - spev, artikulácia, učenie textov prostredníctvom hier, výtvarná činnosť - výroba kulís, kostýmov, práca so svetlom, zvukom, fotografiou,...

- Štvrtok - skúšanie inscenácie - spojenie znalostí zo všetkých predchádzajúcich dní do inscenácie.
- Piatok - vyhodnotenie tábora - skúšanie kompletnej inscenácie, hry...
- Každý deň bude okrem kreatívnej činnosti spojený so športovými pohybovými aktivitami.

Veková kategória: 6 až 12 rokov, Cena pre jedno dieťa je 65 eur.

Cena zahŕňa:

Ubytovanie, cestovné, plnú penziu (raňajky, desiata, obed, olovrant, večera), pomôcky na divadelnú činnosť. Ako bonus si každé dieťa so sebou zdarma odnesie foto a video dokumentáciu celého tábora.

Animátori:

Lívia Dermová - študentka Univerzity Komenského, odbor Kulturológia, absolventka kurzu „Začínáme“ so zameraním na detské animácie

Mgr. Ján Gemza - učiteľ základnej školy v Spišskej Starej Vsi, grafik a fotograf

Simona Bombarová - študentka Univerzity Komenského, odbor Etnológia, držiteľka certifikátu učiteľky ľudového tanca prvého stupňa

Lukáš Marhefka - študent VŠMÚ, Televízna a filmová fakulta, ochotnícky divadelný režisér

POZOR: Prvých 5 prihlásených získava 20% zľavu

Prihlášky podávajúte do 30. 6. 2012 mailom na noviny@divadloramagu.sk

FAMÓZNY MATIKO! V JEDINOM ZÁPASE STRELIL 5 GÓLOV! ROZHODCA ODPÍSKAL KONEC PRED UPLYNUTÍM RIADNEHO HRACIEHO ČASU. JEDINÉ DORASTENECKÉ MUŽSTVO V ZAMAGURÍ NA ŠPICI TABUĽKY.

3. trieda skupina "B"

V posledných kolách sa neudialo v tretej triede nič dramatické. Franková a Spišské Hanušovce sa v tabuľke mierne prepadli, keďže ich predbehla v posledných kolách úspešnejšia Tatranská Lomnica. Rešov stále uzatvára tabuľku, aj keď vďaka počínaniu v posledných kolách znížil náskok Vlčkovej o jeden bod. Zaujímavosťou je pozorovanie streleckej formy Dávida Dudžáka z Rešova, ktorý v piatich stretnutiach nastrielať 3 góly. Podobne sa darilo Antonovi Veselovskému z mužstva Spišské Hanušovce. Nespornú úspešnosť má aj súrodenecký tandem Kurňavovcov z mužstva Frankovej.

12. kolo (29. 04. 2012) o 13.30 hod.

REŠOV 2 – 1 T.KOTLINA

Dudžák, Bizub - Nemešany

VÝBORNÁ 4 – 2 SP.HANUŠOVCE

Mirga, Dunka, Mirga, Mirga E. - Veselovský, Pazera

FRANKOVÁ 1 – 2 ŽAKOVCE

Kurňava - Koľ, Krull

13. kolo (06. 05. 2012) o 14.00 hod.

PODHORANY 3 – 0 REŠOV

Góly: Suchý, Mišanik, Hudák

VLKOVÁ 2 – 1 FRANKOVÁ

Baran, Gedra - Lach

ŽAKOVCE 4 – 2 SP.HANUŠOVCE

Kovalčík(3), Novák - Veselovský, Budzák

14. kolo (13. 05. 2012) o 14.00 hod.

REŠOV 3 – 6 VÝBORNÁ

Dudžák, Dlhý, Žembovič - Mirga D.(3), Mirga P.(2), Mirga M.

SP.HANUŠOVCE 3 – 2 VLKOVÁ

Veselovský (2), Potanecký - Bara, Lipták

15. kolo (20. 05. 2012) o 14.30 hod.

T.LOMNICA 2 – 2 REŠOV

Dolinay, Hric - Bizub, Dudžák

PODHORANY 4 – 2 FRANKOVÁ

Suchý, Behár, Mirga, Hudák - Kurňava T., Kurňava P.

16. kolo (27. 05. 2012) o 14.30 hod.

REŠOV 1 – 2 ŽAKOVCE

Bizub - Schmall, Koľ

TABUĽKA PO 16. KOLE

Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1 ŽAKOVCE	15	12	1	2	54:22	37
2 PODHORANY	14	10	0	4	32:16	30
3 VÝBORNÁ	15	8	4	3	42:25	28
4 T. LOMNICA	14	5	4	5	29:35	19
5 FRANKOVÁ	14	4	4	6	28:35	16
6 SP. HANUŠOVCE	14	4	3	7	39:38	15
7 T. KOTLINA	14	3	4	7	27:40	13
8 VLKOVÁ	14	4	1	9	23:43	13
9 REŠOV	14	3	1	10	23:43	10
10 VOĽNO	0	0	0	0	0:0	0

1. trieda dospelý

Veľmi sympatický výkon predviedli hostia z obce Vernár, keď so siedmimi hráčmi dokázali odolávať staroveškému nátlaku vyše 60 minút! Nakoniec po treťom inkasovanom góle ostal na ihrisku ležať zranený hosťujúci hráč, a keďže počet hráčov v mužstve klesol pod 7, hlavný rozhodca zápas ukončil pred uplynutím riadneho hracieho času. Spišskej Starej Vsi teda stačilo necelých 70 minút na úspech v tomto stretnutí. Najzaujímavejšou správou z uplynulých zápasov Spišskej Starej Vsi je počínanie famózneho Reného Matika, ktorý vsietil v piatich stretnutiach OSEM GÓLOV. Na Reného ostala spomienka hlavne brankárovi z Ihľan, René mu s prehľadom v jedinom zápase poslal za chrbát 5 gólov. Spišská Stará Ves sa aj vďaka Matikovi posúva po 26. kole o priečku vyššie.

22. kolo (29. 04. 2012) o 16.30 hod.

SP. ST. VES 3 – 0 VERNÁR

Krolák, Babiak, Knapík

23. kolo (06. 05. 2012) o 17.00 hod.

BATIZOVCE 4 – 0 SP. ST. VES

Mlynár, Štrbka, Petrilák, Jaroš

24. kolo (13. 05. 2012) o 17.00 hod.

SP. ST. VES 2 – 1 V. SLAVKOV

Matiko(2) - Gaj

25. kolo (20. 05. 2012) o 17.30 hod.

V. LOMNICA 4 – 1 SP. ST. VES

Špirko(2), Bojňanský (2) - Matiko

26. kolo (27. 05. 2012) o 17.30 hod.

SP. ST. VES 6 – 2 IHLANY

Matiko(5), Dlhý - Mišalko, Štupák

TABUĽKA PO 26. KOLE

Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1 SP. BELÁ	26	23	1	2	101:23	70
2 SP. ŠTVRTOK	26	22	2	2	82:33	68
3 KRAVANY	26	16	3	7	73:42	51
4 VIKARTOVCE	26	14	6	6	61:38	48
5 V. LOMNICA	26	14	4	8	74:42	46
6 STRÁŽE	26	12	6	8	53:54	42
7 LUČIVNÁ	26	10	6	10	53:50	36
8 VERNÁR	26	11	2	13	43:60	35
9 V. SLAVKOV	26	10	4	12	61:53	34
10 HORKA	26	8	7	11	53:55	31
11 BATIZOVCE	26	8	5	13	52:69	29
12 VRBOV	26	7	5	14	38:66	26
13 SP. ST. VES	26	7	3	16	41:62	24
14 MLYNČEKY	26	7	1	18	37:82	22
15 MENGUSOVCE	26	6	3	17	38:87	21
16 IHLANY	26	2	4	20	38:82	10

Staroveštanom sa nedarí na súperových ihriskách. Za celý mesiac nenazbierali na súperovej pôde ani bod, ale domáca pôda ich pod nohami príjemne hreje a budujú naplno

Dorast – 1. trieda - skupina „B“

Dorastenci svojimi sympatickými výkonmi tešia nie len nás, ale určite každého fanúšika staroveškého futbalu. Síce tento mesiac jediný krát okúsili trpkosť prehry, pri pohľade na ich stabilné výkony a výsledky už dlhší čas, dá sa určite tento malý „kiks“ prehliadnuť. Trénerom úspešného kolektívu dorastu je Pavol Knapík.

16. kolo (05. 05. 2012) o 15.30 hod.

SP. ST. VES 4 – 1 VÝBORNÁ

17. kolo (12. 05. 2012) o 15.30 hod.

SP. ST. VES – Voľno

18. kolo (19. 05. 2012) o 16.00 hod.

SP. ST. VES 2 – 0 SP. ŠTVRTOK

19. kolo (26. 05. 2012) o 16.00 hod.

LEVOČA 1 – 0 SP. ST. VES

TABUĽKA PO 19. KOLE

Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1 SP. ST. VES	16	13	0	3	55:21	39
2 LEVOČA	16	10	4	2	80:20	34
3 PODOLINEC	16	9	1	6	52:24	28
4 HUNCOVCE	16	7	5	4	47:41	26
5 SP. ŠTVRTOK	16	7	1	8	43:59	22
6 VÝBORNÁ	17	6	2	9	46:51	20
7 MLYNČEKY	16	5	4	7	37:56	19
8 VRBOV	18	4	5	9	44:57	17
9 JÁNOVCE	16	4	2	10	29:64	14
10 VLKOVCE	17	4	2	11	36:76	14
11 TOPOREC	0	0	0	0	0:0	0

1. trieda - žiaci

Žiaci ako keby si brali príklad od „A“ mužstva, budujú tento mesiac len na domácej pôde. Figurujú na peknom štvrtom mieste, ale Štrba a Mlynčeky im dýchajú na krk so stratou jediného bodu.

16. kolo (05. 05. 2012) o 13.00 hod.

VIKARTOVCE 7 – 2 SP. ST. VES

17. kolo (12. 05. 2012) o 13.00 hod.

SP. ST. VES 4 – 2 ŠTRBA

18. kolo (19. 05. 2012) o 13.30 hod.

HÔRKA 4 – 2 SP. ST. VES

19. kolo (26. 05. 2012) o 13.30 hod.

SP. ST. VES 5 – 1 HRANOVNICA

TABUĽKA PO 19. KOLE

Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1 VIKARTOVCE	20	17	2	1	99:31	53
2 SP. ŠTVRTOK	20	14	2	4	77:31	44
3 HRANOVNICA	20	11	4	5	63:39	37
4 SP. ST. VES	20	10	2	8	70:61	32
5 ŠTRBA	20	10	1	9	87:54	31
6 MLYNČEKY	20	10	1	9	51:31	31
7 SP. BYSTRÉ	19	8	4	7	43:38	28
8 V. LOMNICA	19	8	2	9	46:37	26
9 KRAVANY	20	8	1	11	48:48	25
10 HÔRKA	20	7	3	10	45:54	24
11 L. TEPLÍČKA	20	2	3	15	27:67	9
12 STRÁŽE	20	1	1	18	15:180	4

(add)